

Zares kritično o dolgoročnem prostorskem načrtu Mestne občine Ljubljana

Tramvaj povsem prezrt

Pavel Gantar in Janez Kopač: Pri javnem prometu v Ljubljani naj ima prednost tramvaj vsaj na devetih glavnih cestah – Deževnico za sanitarno vodo – Energetska zasnova ne daje ustrezne prednosti obnovljivih virov

LJUBLJANA – »Če je bil izziv za ta županski mandat stadion Stožice, menimo, da mora biti izziv za prihodnjega tramvaj.« To je ena glavnih pripomb stranke Zares k novemu strateškemu (SPN) in izvedbenemu prostorskemu načrtu (IPN) Mestne občine Ljubljana, ki sta jih na včerajšnji tiskovni konferenci v Ljubljani predstavila njena najvidnejša mestna predstavnika Pavel Gantar in Janez Kopač.

Pavel Gantar je dejal, da sta oba dolgoročna prostorska dokumenta v osnovi dobra, a je še nekaj pomanjklivosti, ki jih bo stranka poskušala popraviti z dopolnili. Glavna pripomba k dopolnjenima osnutkoma SPN in IPN je po njegovih besedah promet. Medtem ko je regionalni promet v predlogu SPN razmeroma dobro rešen, to ne velja za notranjega (javni mestni potniški promet). Zato predlagajo, da v tekstualnem in kartografskem delu jasno opredelijo uvedbo tramvaja kot nujnega vsaj na glavnih mestnih cestah (Dunajska, Celovška, Tržaška, Dolenjska, Barjanska, Zaloška, Litijska, Šmartinska in Titova).

Na načelni ravni bi bilo treba natančno opredeliti, kaj je to javna ko-

rist. V Zaresu pogrešajo merila za opredeljevanje tudi za usklajevanje različnih interesov pri urejanju prostora. Ker jih ni, se bojijo, da bo znova nastala razlika med planskimi opredelitvami in konkretnimi projekti (kot pri treh stolpnih v Dravljah, garažah pod osrednjo ljubljansko tržnico ali pri bežigraskem stadionu z zelenico pred Fondovimi bloki).

Janez Kopač je opozoril, da je izvedbeni načrt preveč podroben in neživljenjski. Opredeljuje namreč faktorje izrabe, zazidanosti, odprtih bivalnih in zelenih površin. Ker so za posamezne tipe območij določeni splošno, za nekatere pa v prilogah še posebej, se marsikdaj ugotovi, da bi upoštevanje vseh faktorjev povsem onemogočilo smiselno

PAVEL GANTAR

gradnjo. Zato bi bilo treba predpisati možnost urbanističnega preizkusa in določeno odstopanje pri upoštevanju faktorjev. Za dosego večje fleksibilnosti predlagajo, da

bi določili začasno rabo območij, ki bi se pozneje opredeljevala s podrobnejšim prostorskim aktom. Na gosto posejane gradbene ograje, za katerimi se dolgo nič ne dogaja, so po njihovem prepričanju škoda za mesto (začasno parkirišče na območju gradbišča za NUK II je lep primer, kaj omogoča začasna raba, če je dovoljena).

Na koncu je poudaril, da energetska zasnova ne daje ustrezne prednosti rabi obnovljivih virov energije pred fosilnimi energenti, naprave za izkoriščanje energije vetra pa so, nerazumno, celo prepovedane. Zato je treba dodati karto daljinskega hlajenja iz Termoelektrarne Toplarnje Ljubljana, predvideti energetske izrabe hidroenergije, toplote in hladu Ljublanice ter predpisati obvezno zbiranje deževnice za sanitarno vodo vsaj pri večjih kompleksih.

JANEZ PETKOVŠEK

Foto Leon Vidic/dokumentacija Dela

V Zaresu pogrešajo merila za opredeljevanje tudi za usklajevanje različnih interesov pri urejanju prostora. Ker jih ni, se bojijo, da bo znova nastala razlika med planskimi opredelitvami in konkretnimi projekti (kot pri treh stolpnih v Dravljah, garažah pod osrednjo ljubljansko tržnico ali pri bežigraskem stadionu z zelenico pred Fondovimi bloki).